

P. 2 Meer hulpverlener dan diender: wijkagent Alfred Wijna over zijn werk met daklozen

P. 6 Interim-manager Anton van Rooijen (De Herberg) over het belang van een goede bedrijfscultuur.

P. 9 'De jeugd heeft de toekomst. Behalve als ze dakloos zijn'. Joop van Ommen blijft alert.

P. 14 Cultuur als remedie tegen armoede: Alwine Barones de Vos van Steenwijk houdt de nagedachtenis van Père Joseph levend.

P. 4 De ups en downs van zanger/rapper Julius Omaan: 'ik geloof in God en mijzelf'.

P. 8 Dakloze Anton Govers is geveld door een beroerte. De Herbergkrant zocht hem op.

P. 12 'Na de instroom nu de uitstroom onder de loep', aldus SWZ-directeur Eddy Veenstra.

03

de Herbergkrant

SEPTEMBER 2010

VERKOOPPRIJS € 1,50 WAARVAN € 1,00 VOOR DE VERKOPER (LET OP DE VERKOPERSPAS) | OPLAGE: 7.500

Fati dobert op de woelige baren der bureaucratie. Hoelang nog in onzekerheid?

**VERKOOP-
PRIJS: €1,50**
waarvan €1,- voor de
verkoper (let op de
verkoperspas)

Beste Herbergkrantkopers,

Voor u ligt alweer de derde Herbergkrant, de daklozenkrant gemaakt vanuit daklozenopvang De Herberg in Zwolle voor de gehele wijde regio. En het doet ons plezier om te kunnen vertellen dat die regio steeds wijder wordt. Van Almere tot Enschede inmiddels, en alles daar tussen. Het aanbod ontstaat natuurlijk enkel en alleen door de vraag. Als u 'm niet zou kopen, zou de Herbergkrant geen lang bestaan zijn beschoren. Maar u koopt massaal! Waaruit wij mogen constateren dat ondanks politieke aardverschuivingen en de schijnbare verharding van de maatschappij de laatste jaren, ons land wordt bevolkt met mensen met een hart. Mensen die meer willen weten over wat er zich afspeelt in de marges van de samenleving. Mensen die daar wat voor over hebben. Mensen als u. Onze dank is en blijft groot. Wij wensen u wederom veel leesplezier.

Voor wie frequent op de hoogte wil worden gehouden van de perikelen rondom dakloosheid in het algemeen en de Herbergkrant in het bijzonder, heeft redacteur Herold Brinkman een twitteraccount geopend: [kijk op twitter.com/daklozennieuws](https://twitter.com/daklozennieuws).

► 2^e editie Herbergkrant uitverkocht! feiten en cijfers

De Herbergkrant kent sinds het begin een explosieve groei in alle opzichten. Enkele feiten en cijfers:

Het aantal Herbergkrantverkopers bedraagt begin augustus 54 en groeit nog dagelijks. Werden in de maand juni van Herbergkrant nr. 1 en 2 in totaal nog 1578 exemplaren verkocht, in juli bedroeg het totaal al 2162. Momenteel worden er gemiddeld 100 kranten per dag verkocht. Daarom is de oplage omhoog bijgesteld naar 7500 exemplaren.

De Herbergkrant wordt inmiddels verkocht in onder andere Apeldoorn, Deventer, Dalfsen, Kampen, Hattem, Ommen, Raalte, Almelo, Nijverdal, Enschede, Zutphen, Brummen, Emmeloord, Urk, Hengelo, Almere en Lelystad.

Behalve de professionele begeleiding heeft de Herbergkrant inmiddels vijf vaste vrijwillige medewerkers vanuit de doelgroep.

interview ► Alfred Wijna, surveillant van het wijkbureau Oost te Zwolle

Door oud-Herbergbewoner Herold Brinkman

“Goedemorgen, kopje koffie?” De hartelijke begroeting typeert de goedgemutste diender. Het bureau Oost ligt midden in de wijk, een omgebouwde woning eigenlijk.

Eenmaal plaatsgenomen aan de –te- lage stoel beginnen we aan ons gesprek. Je voelt je eigenlijk meteen in het nadeel als je wat lager zit dan de agent voor je. “Is dit een vorm van psychologie?”. Nee dus, volgens Alfred. “Toevallig stonden de stoelen zo afgesteld op de lengtes van de mensen die voordien aan dit bureau zaten.”

De bezieling van Alfred is vanaf het begin van het gesprek duidelijk voelbaar in het bedompte kamertje. Hij vertelt aan een stuk door, regelmatig onderbroken door bezoek aan de balie. Tussendoor

neemt hij ook nog ettelijke telefoontjes aan. Het is een drukte van belang op het bureau. Hij staat er vandaag redelijk alleen voor. Twee collega's hebben vrijaf wegens studies.

Bij de groep dak- en thuislozen heeft hij nogal een reputatie: “Pas op, daar komt Alfred”. Hij slingert je op de bon voor een biertje op straat. Van die reputatie heeft hij niet echt last. “Een noodzakelijk kwaad om verloedering tegen te gaan. Het gaat om de spelregels, en die gelden voor iedereen in de stad als het gaat om drank- en drugsgebruik.”

REDACTIESTATUUT

De Herbergkrant is een uitgave van de Stichting De Herberg, en komt voor een essentieel deel tot stand door bewoners van De Herberg, waar nodig onder begeleiding van een klein team professionals. De Herbergkrant beoogt een onafhankelijk journalistiek medium te zijn. Ongeacht het feit dat De Herbergkrant advertenties plaatst of deels gefinancierd wordt door overheid of anderen, voert de redactie een onafhankelijke koers. De in artikelen naar voren komende visie of opinie zal dus onafhankelijk zijn van derden. De Herbergkrant beoogt inhoudelijk niet te streven naar actualiteit c.q. het nieuws van de dag en zal daarmee ook geen concurrent worden van dagbladen. Wel zal De Herbergkrant trachten om, o.a. vanuit het perspectief van de (dakloze) inwoner van de wijde regio interessante wetenswaardigheden te brengen, al dan niet voorzien van commentaar. De Herbergkrant heeft geen winstoogmerk. Mochten er vanwege advertentiewerving of welke andere reden dan ook financiële middelen overblijven, dan zullen deze te allen tijde ten goede komen aan de Stichting De Herberg.

Meer hulpverlener dan diender

Maar er is meer. Alfred legt veel energie in het koppelen van probleemgevallen aan de juiste hulpverleners. Hij staat er middenin, vaak zonder vooroordelen. Hij voelt zich vaak bovenal hulpverlener door zijn betrokkenheid met de dak- en thuislozen in Zwolle.

Mooie illustratie van Alfred's betrokkenheid

Als voorbeeld noemt hij Suzan en Henk (de namen zijn gefingeerd omwille van de privacy). Destijds bewoners van daklozenopvang De Herberg. Beiden zwaar verslaafd en vaak op de bon geslingerd. Suzan raakte zwanger en beviel van haar kindje in de gevangenis. Het kindje mochten ze niet houden. Henk was van het type dat 'alles verkeerd deed'. Door ingrijpen van Alfred werd Suzan opgenomen in een speciaal programma voor veelplegers. Suzan kwam in een afkickkliniek en hulpverlening kwam op gang. Nadat ze uit de kliniek wegliep werd Alfred haar zogeheten daderagent. Hij spreekt haar regelmatig aan en het resultaat is dat ze haar hulpverleningsprogramma met succes afrondt. Jaren later kijkt Alfred naar het programma Vermist en ziet dat Suzan op zoek is naar haar familie. Ze ziet er monter uit. Het doet hem goed om te zien dat Suzan de weg naar het mens-zijn heeft herpakt.

In de afgelopen tien jaar is er, volgens Alfred, veel verbeterd. "Destijds teisterden grote groepen drugs- en alcoholverslaafden de stad. Dat is nu beter door een goede samenwerking tussen politie en hulpverleners." Toch ziet hij ook nog dingen die beter kunnen. "Door de wijkaanpak zie je soms dat problemen niet worden opgelost maar dat die zich verplaatsen."

Dan de vraag die we vaker stellen: heeft iedereen recht op zijn eigen verslaving?

Alfred stelt dat genuanceerder: "moeten de kosten van iemands verslaving zomaar gedragen worden door de samenleving?" Hij is fervent tegenstander van de legale verkoop van wiet. "Je ziet dat de gebruikers steeds verder gaan in het gebruik. Ze raken vaak verslaafd aan andere middelen en dan wordt er gejat om dat weer te betalen". Een panklare oplossing heeft hij niet. "Ik heb

ook niet de illusie dat streng en strak aanpakken het gewenste effect sorteert." Hij is dus ook gewoon mens en waarschuwt bijvoorbeeld iemand die op de rol staat om te worden gearresteerd: "meld je vrijdag op het bureau voor je aanhouding", waardoor diegene nog even de tijd heeft zijn spullen bij elkaar te pakken.

Wel ziet hij elke aanhouding in de sociale context. "Als er een fiets wordt gestolen, bijvoorbeeld, is de impact op de eigenaar mogelijk erg groot. Die heeft er dan € 1.000,00 spaargeld aan uitgegeven. De dief gaat ermee aan de haal en beurt van zijn heler niet meer dan € 20,00. Is dat alle ellende waard, vraag je je af. Bovendien moeten er nogal wat fietsen worden gejat om het drugsgebruik te financieren."

Alfred ziet ook dat de problematiek razend ingewikkeld is. Stellig: "als 1 op de 100 verslaafden het redt, is dat al een prima resultaat".

Wij stellen uw reactie op prijs. Uw reactie kunt u sturen naar de redactie van de Herbergkrant: info@herbergkrant.nl
 -----

ingezonden

Vooroordelen mogen niet leiden tot veroordelen

Te vaak hebben wij een vooroordeel over een mens. En te vaak veroordelen wij een mens. Om diverse redenen. We weten niet eens waarom wij vaak een vooroordeel over een mens hebben, en die mens veroordelen. Het is makkelijker om over een ander te oordelen, dan naar ons zelf te kijken! We kennen die persoon niet eens. Mij is het overkomen dat men een vooroordeel had. Roddeltantes in de straat die dachten: zij is de hele dag bezopen. Ik liep raar. Ik heb MS en in den beginne liep ik slingerend en dacht men die vrouw is de hele dag bezopen. Ik ben er achter gekomen dat men dat dacht. Op de MS site noemt men het inderdaad het dronkemanslooptje. Maar vraag me dan wat ik heb! Oordeel niet maar vraag! Nu kan ik niet meer lopen.

Het gaat nu niet over mij. Het gaat over onze medemens die dakloos is. Denkt u soms dat alle daklozen dakloos zijn omdat ze zuipen of aan de drugs zijn? Negeert u ze daarom soms? Ik ben niet dakloos en eerlijk gezegd weet ik niet zo veel van ze. Maar u niet-dakloze en u dakloze mag hier eens zeggen of het klopt wat ik denk. Wees eens eerlijk. Ik schrijf wat ik denk, en ik vermoed dat ik gelijk heb. Kijk niet op hen neer. Ze hebben hier niet voor gekozen. Ja sommigen wel, maar dat is een enkeling.

Mijn instelling is: ik kijk niet tegen mensen op, en ook niet op ze neer. Een chirurg is net zo belangrijk als een vuilnisman. En is onze medemens die dakloos is niet belangrijk? Verdienen deze mensen geen aandacht en waardering? Boeit u het niet waarom deze mensen dakloos zijn en negeert u ze? Kijkt u op ze neer? Ook zij hebben aandacht nodig en een luisterend oor. Ook zij willen in de maatschappij mee doen. Deze eerste krant las ik en ik werd enthousiast. Lees eens hoe zij hun bijdrage aan deze krant leveren. Lees eens hoe er gelukkig ook mensen zijn die zich voor hen inzetten. Geef eens medeleven aan hun en luister eens naar ze!

Ingrid Westrik

(On)gehoord

Officiële opening hostel Leidsche Maan

Deze zomer is in Utrecht Hostel Leidsche Maan geopend. Het hostel biedt onderdak aan 35 drugsverslaafden en wordt gerealiseerd door GG&GD, woningcorporatie Portaal en het Leger des Heils. Zorgkantoor Agis financiert de zorg voor de bewoners. Hostel Leidsche Maan is onderdeel van een nieuw appartementencomplex van woningcorporatie Portaal met 50 huurwoningen en begeleidt de bewoners op weg naar meer zelfstandig wonen. Uit ervaringen met eerder geopende hostels blijkt dat de gezondheid en het welzijn van de hostelbewoners sterk verbeterden. De overlast en criminaliteit die deze groep veroorzaakte, namen beduidend af. Bron: utrecht.nl

interview ► Julius Omanette

De ups en downs van zanger/rapper Julius Omaan

Dit is het verhaal in vogelvlucht van zanger/rapper Julius Omanette, artiestennaam Julius Omaan. Een verhaal van muziek en poëzie, van optredens en buitenlandse avonturen. Maar ook een verhaal van dakloosheid en verdriet. Zoals elk leven, heeft ook het leven van Julius Omaan vele kanten: dompers en successen, ups en downs.

Julius werd 41 jaar geleden geboren in Suriname. Hij was zeven toen zijn moeder met haar kinderen naar Nederland emigreerde om daar het geluk te beproeven. Ze startten hun nieuwe bestaan in Den Haag, maar al snel verhuisden ze naar Nieuwlande, bij Hoogeveen. 'Mijn moeder wilde ons rustig op het platteland laten opgroeien, maar ik vond het geen goede keus', vertelt Julius. 'We waren de enige donkere familie in die buurt. Ik moest altijd knokken, voor m'n broertje, voor m'n zusje en voor mezelf. Toen ik elf was liep ik weg, naar m'n vroegere stiefvader in Den Bosch. "Mag ik bij jou wonen", vroeg ik, maar wilde hij me niet ontvangen omdat hij hertrouwd was. Hij verwees me naar m'n oma. Die gaf me geld voor een treinkaartje terug naar Nieuwlande. "Het ligt niet aan jou", zei ik tegen mijn moeder. En toen hebben we besloten dat ik naar een internaat zou gaan. Ik ben vier jaar lang van internaat naar opvangcentrum naar pleeggezin gegaan. Op m'n zestiende ging ik in Rotterdam op mezelf wonen. Ik was altijd al gek van muziek, maar toen ging ik er ook echt mee bezig, deejayen in jongeren-

► (On)gehoord

Daklozen als stadsgids

Maastricht gaat daklozen inzetten als stadsgids. Ze worden opgeleid door de lokale VVV. Volgens de Limburgse omroep L1 loopt in Brussel al een paar jaar een soortgelijk project. Daar laten daklozen aan toeristen tijdens een tour zien hoe ze leven. De daklozen in Maastricht gaan 'gewone' stadsrondleidingen geven. Bron: Telegraaf

centra, vocalen oefenen op reggaemuziek en jammen en zo. Met de Friese groep Dunia-X heb ik goede optredens gehad in 1989 en 1990. Jammen en improviseren vind ik geweldig. Ik ben MC, master of ceremony, op techno, op trance, op hip-hop, club, op house, ik hou ook van klassiek, ik hou van alles. Maar na een tijdje ging het heel erg mis. Drugs, dealers, blablabla. Ik heb weer een poosje bij mijn moeder gewoond. En op een gegeven moment nam ze me mee naar Suriname om mijn echte vader te ontmoeten. Maar we waren n et te laat. Toen mijn oma daar vertelde dat mijn vader net twee weken daarvoor was overleden, flipte ik helemaal. Ik was een tijdje de weg kwijt, ook toen ik weer terug in Nederland was. De politie pakte me met tien gram cocaïne op zak. Doordat de rechter een voorbeeld wilde stellen moest ik een jaar zitten. In 1991/1992 was dat. Toen ben ik teksten gaan schrijven. Dat heeft me er doorheen gesleept. Een van de teksten is een clip geworden.'

Toen Julius vrij kwam begon hij weer met optreden. In Amsterdam en op vele afterparty's in het hele land, met uiteenlopende artiesten. 'Ondertussen was ik naar Zwolle verhuisd, waar ik ook vele optredens had. Eind jaren '99 kreeg ik als promotor en MC de kans om naar China te gaan met twee deejays. Toen ik terugkwam bleken de mensen aan wie ik mijn flat had onderverhuurd de huur niet te hebben betaald. Ik stond op straat. Vanaf die tijd heb ik als het ware rond gezworven. Van De Herberg naar vrienden en naar een eigen flat en weer terug. Op een gegeven moment was ik zo depri dat ik niemand meer wilde zien en mezelf helemaal terugtrok. Ik vond de mensheid maar niks, met hun rare acties en gedoe. Maar toen kwam activiteitenbegeleider Klaas van De Herberg met het idee dat ik voor de opening van de nieuwe Herberg een relatiegeschenk zou kunnen maken. Dus toen heb ik meegewerkt aan een CD. Daarop staat True Living Colours, een song over mijn kinderen met hun dubbele afkomst, Nederlands Surinaams (zie youtube.com).

Julius voelt zich vaak machteloos en wordt dan boos en verongelijkt. 'Acht jaar geleden kwam ik voor het eerst achter bij de WRZV-hallen. Sindsdien ben ik er vaak terug gekomen. Hoe het er ook uitziet en hoe het beleid ook is: in een daklozenopvang wonen is gewoon nooit leuk. Soms denk ik: vroeger was het De Helberg en nu is het Businesscentrum De Herberg. Eerst moest je je eigen hachje zien te redden, nu gaat het allemaal volgens strakke regels. Ik heb nu net een flat voor mezelf gekregen, maar het is lastig als je een budget hebt van 50 euro per week, waar ook nog eens een x-bedrag aan luiers afmoet. Ik heb nog niks qua inrichting en men doet moeilijk over de vergoeding. Ik zou begeleid worden door Limor (landelijke instelling voor Maatschappelijke Ondersteuning en Rehabilitatie), maar daar sta ik op een wachtlijst. Het is gewoon best moeilijk om vanuit De Herberg ineens op jezelf te gaan wonen. Eigenlijk zouden we daar nog beter op voorbereid moeten worden. Leren koken, leren zelfstandig worden en zo.'

Maar ondertussen vindt Julius een eigen flat wel een hele vooruitgang. 'Ik kan nu weer aan de toekomst bouwen. Ik ben een dik half jaar geleden gestopt met de drugs, het is moeilijk, maar ik hou vol. Mijn doel is zoveel mogelijk mensen te helpen, en ik wil een groot artiest worden. Ik wil mezelf ontplooien en niet meer afhankelijk zijn. Ik wil wat te zeggen hebben in de maatschappij. En dan uiteindelijk een eigen huisje met een tuintje en een eigen bedrijf waarvoor ik de plannen al klaar heb. Zo zie ik mijn toekomst. Het gaat de goede kant op. Eenmaal per maand organiseer ik jamsessies, meer informatie daarover is op mijn website te lezen. Ik geloof in God en in mijzelf. Dat houdt mij op de been.'

Zie ook www.juliusomaan.com

Gedeelte True Living Colours:

This One is a dedication for all my four children.

Is about the have cast breed that lif in this world.

They have to struggle to survive.

True Living Colours

True Living Colours

True Living Colours

► verslag

Vier tweedejaars studenten Sociaal Pedagogische Hulpverlening van Hogeschool Windesheim liepen de afgelopen maanden stage bij De Herberg. Ze verzorgden elke donderdagmorgen creatieve activiteiten. Elk van hen heeft weer wat anders opgestoken en geleerd van deze praktijkervaring:

'Ik heb heel veel plezier in De Herberg gehad. Natuurlijk waren er leuke en minder leuke momenten en verhalen. Maar dit gaf me juist de inspiratie en moed om door te gaan met deze stage. De Herberg was voor mij een plek vol realiteit. Het laat zien dat het leven niet altijd rozengeur en maneschijn is. De mensen die ik hier heb leren kennen, lieten mij zien dat ze ondanks hun problemen toch elke dag weer de kracht vinden om door te gaan. En volgens mij moeten deze mensen wat meer als inspiratiebron gezien worden in plaats van als "uitschot".' Tessa.

'Ik ben bij De Herberg gekomen als vrijwilliger. De vooroordelen die mensen hebben over zwervers en thuislozen vond ik zo negatief dat ik hier zelf iets mee wou doen, en dit beeld ook voor mijzelf te veranderen. Dit is erg goed gelukt. Ik heb erg leuke mensen leren kennen en ik vond het fijn dat iedereen zo open was. Ze hebben mij hier de mooiste verhalen verteld, maar ook de meest zielige en dramatische. Ik ben ze hier allemaal erg dankbaar voor. Hun enthousiasme voor onze activiteiten heeft mij en mijn groepje gemotiveerd om nog meer te doen voor hen. Het is uiteindelijk dan ook een groot succes geweest en ik kom zeker nog een keer terug om gezellig een praatje te doen.' Metty.

'Een plek vol realiteit'

'Ik heb heel veel plezier gehad in De Herberg. Veel geleerd, veel gezien, veel ervaren. Leuke dingen en minder leuke dingen. Toch ben ik blij dat ik dit heb mogen meemaken. Ondanks de wisselende opkomst heb ik veel gelachen. Ik hoop dat de volgende groep studenten en de bewoners net zoveel plezier gaan hebben als wij. Geniet van alles hier!' Dirk.

'Ik vond mijn stage bij De Herberg leuk en leerzaam. Toen ik er kwam, wist ik niet goed wat ik moest verwachten en liet het maar over mij heenkomen. Verschillende bewoners hebben mij hun levensverhaal verteld, deze verhalen zetten mij aan het denken. Ik besepte wat nou eigenlijk belangrijk is in het leven. Ik vond het bijzonder dat zij mij hun verhaal wilden vertellen en wil ze daarvoor bedanken. Zowel voor de leuke gesprekken als de minder leuke gesprekken. Bedankt daarvoor!' Judith.

interview ► Interim-manager Anton van Rooijen gaat ervoor

Een goed werkklimaat = een goed leefklimaat

Een optimaal werkklimaat voor de medewerkers creëren, zodat de mensen om wie het gaat het zo goed mogelijk hebben. Dat is de doelstelling van interim-manager Anton van Rooijen van De Herberg. 'Als het bedrijfsmatig goed gaat, dan gaat het ook goed met de Herbergbewoners.'

Van Rooijen is van alle markten thuis. Hij begon zijn loopbaan als psychiatrisch verpleegkundige. Hij werkte bij de RIBW Friesland, ging bedrijfskunde studeren en startte z'n eigen bedrijf in organisatieadvies, interim-management en hrm-diensten. Hij leidde verschillende projecten bij uiteenlopende organisaties. Maar vóór dat alles verkende hij, zoals het een jongere in de

woelige jaren '70 betaamde, al zwerfend, zonder vaste woon- en verblijfplaats, de wereld. Al waren de tijden anders en waarschijnlijk minder hard, hij weet waar de Herbergbewoners het over hebben. 'Je moet voortdurend wat. Eten, een slaapplek, je hebt nooit rust. En de enige mensen met wie je op gelijkwaardig niveau van gedachten kunt wisselen, zijn je concurrenten. Het is geen makkelijk bestaan.' Mede daarom wil Van Rooijen een optimaal leefklimaat creëren voor de bewoners van De Herberg. 'En voorwaarde voor een zo'n klimaat voor de bewoners is een optimaal werkklimaat voor de medewerkers', is zijn stelling.

Ego's

In 2005 kwam Van Rooijen voor de eerste keer in aanraking met Joop van Ommen en De Herberg. Hij werd ingeschakeld door de RIBW. 'Het was niet zo dat ik in een gespreid bedje kwam', lacht hij. 'Maar dat hoort ook niet bij mijn functie. Er waren destijds allemaal interne stromingen met een eigen program, een eigen agenda en een eigen taal. Het grappige was dat ze eigenlijk allemaal hetzelfde wilden en heel veel inzet hadden. Maar ieder vogeltje zingt zoals het gebekt is, ieder heeft z'n eigen temperament. De een is voortvarend, de ander

wil allemaal tierelantijnen, de volgende heeft politieke bedoelingen, noem maar op. Dus dan heb ik zoiets van: laten we de ego's maar eens even vergeten, wáár gaat het nu eigenlijk over. Als je over woorden gaat steggelen kom je er niet. Dus dat was stap 1. Maar dan had je ook nog de externe stromingen die De Herberg helemaal niet wilden. De politiek wilde ons niet, het Leger des Heils wilde ons niet, de Terborghstraat wilde ons niet, de verslavingszorg stond er heel sceptisch tegenover; het was wel een beetje een wespennest. Maar de afgelopen jaren is er hard gewerkt en nu staat er iets moois.'

Kadaverdiscipline

Van Rooijen voelt zich betrokken bij de mensen die zich aan de rand van de samenleving bevinden. 'Ik weet nog dat de verpleegkundige van de GGD in die tijd bij ons kwam met een berooid gezin dat op straat stond en geen verblijfsvergunning had. Het zontje van drie had nog nooit een consultatiebureau van binnen gezien en het meisje van acht kon niet naar school. Voor de Nederlandse wet bestonden die mensen gewoon niet. Ik dacht: zoiets zou niet moeten kunnen in een zogenaamd beschaafd land als Nederland. Waarom moet dat nou zo? Voor wat sentimenten van mensen die niet verder kijken dan: "staat mijn auto wel veilig"?' Maar dan komt ook wel de relativiserende nuchterheid van Van Rooijen om de hoek kijken. 'Als ik bepaalde personen bij mij door de straat zie lopen, denk ik ook wel eens: staat m'n auto wel op slot. Laten we eerlijk wezen. Maar dat gezin heeft me heel erg geraakt. De GGD heeft kunnen regelen dat er toch naar gekeken werd. Maar het is buiten proporties dat dat soort dingen mogelijk is in Nederland. Van een dergelijke kadaverdiscipline gaat mijn bloed gewoon koken.'

Transparant

En nu is Van Rooijen weer terug in De Herberg. 'Er is heel veel te doen. Er is iets unieks gerealiseerd: de opdrachtgevers, de gemeente, de woningcorporaties en de RIBW hebben heel veel energie en geld gestopt in Joops idee. Ze hadden ook eenvoudig kunnen zeggen dat het hun metier niet was, maar dat hebben ze niet gedaan. Ze hebben juist heel graag ook dit stukje van hun maatschappelijke taak willen oppakken. Dat betekent dat alles goed en netjes geregeld moet zijn, ook dingen als registratie, financieel beheer, contracten en dergelijke. Transparantie is daarbij essentieel. Naar de opdrachtgevers, naar de medewerkers en naar de bewoners toe. Wij hebben de plicht om op een efficiënte en effectieve manier met geld om te gaan en te laten zien hoe we dat doen.' De druk lijkt groot: alle ogen zijn gericht op kwatta. Maar daar heeft Van Rooijen geen last van. 'Als je een taak op je neemt, moet je het gewoon zo goed mogelijk doen. Of er nu mensen op je letten of niet.'

Ooit straatmuzikant, eeuwig zeiler, rocker en blueszanger, eigenaar van een bedrijf met kortdurende projecten: Van Rooijen zal altijd een vrijbuiters blijven. 'Iedere keer als ze me een vaste baan aanbieden slaap ik een paar nachten slecht en dan zeg ik: nee. Maar ik moet eerlijk zeggen dat als ze me vragen of ik nog wat langer bij De Herberg wil blijven, ik er nog een keertje extra over na zou denken.' Hij lacht. 'Hier wordt het denk ik nooit "normaal", dus blijft het voor mij heel interessant.'

artikel Volkskrant ► Albert-Jan Kruiter, auteur van Mild Despotisme in Nederland en Eelke Blokker, voormalig directeur van De Herberg

Meest kwetsbare daklozen worden uitgesloten van alle voorzieningen

Willem is een dakloze. Hij valt buiten de boot, omdat hij volgens het nieuwe beleid ten minste twee jaar moet staan ingeschreven. Willem kan nergens anders naar toe.

'Nauwelijks nog daklozen in grote steden', maakte het Trimbos Instituut deze zomer opgewekt bekend. Maar dat betekent niet dat het daklozenprobleem is opgelost. Integendeel, voor veel daklozen verergert de situatie. Maak kennis met Willem. Willem is wat je noemt een kansarme man. Geen opleiding, veel schulden, regelmatige justitiecontacten, geen netwerk en hij ontbeert de vaardigheden om ergens te kunnen aarden en wonen. Bovendien gebruikt hij bovengemiddeld drugs en alcohol. Willem is 38 jaar en dakloos sinds hij vanuit een jeugdzorginstelling op zijn 18de op zichzelf moest gaan wonen.

Geen uitkering, nergens onderdak

De laatste anderhalf jaar staat Willem ingeschreven op een postadres in een grote stad. Onlangs, vlak voordat de winter echt goed koud werd, heeft Willem er te horen gekregen dat hij niet meer welkom was. De grote gemeente heeft besloten dat daklozen die korter dan twee jaar staan ingeschreven, met ingang van 1 januari 2010 geen 'eigen' dakloze meer zijn. Door de gemeente gesubsidieerde instellingen voor maatschappelijke opvang mogen geen onderdak meer bieden aan deze daklozen. Evenzo zet de sociale dienst van de stad de bijstandsuitkering stop. Geen hulp, geen geld voor Willem dus. Hij moet terug naar zijn 'thuisbasis' een middelgrote provinciestad, waar hij daarvoor een tijdje in een opvang heeft gebivakkeerd. Maar die middelgrote gemeente, ofwel centrumgemeente, hanteert sinds kort ook een streng daklozenbeleid, met allerlei controle-instrumenten, zoals de centrale toegang. Met de invoering van de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO) en als vervolg daarop het Stedelijk Kompas (het beleidsplan voor de dak- en thuislozen) worden daklozen steeds beter geregistreerd door de lokale overheid. En daklozen van buiten de regio kunnen geen uitkering en geen onderdak krijgen. Wederom geen geld, geen onderdak, geen hulp, geen zorg voor Willem. En dat allemaal vanwege het nieuwe, verbeterde beleid waardoor lokale overheden Willem zomaar opeens marginale huisvesting en een fatsoenlijke uitkering kunnen onthouden.

Landlopers in de Middeleeuwen

Op deze manier wil men de groep zo stabiel mogelijk houden, ze allemaal een passend traject aanbieden en sterk verbeterde voorzieningen realiseren voor de 'eigen' populatie. Dat betekent vooral dat er geen nieuwe daklozen mogen bijkomen. Daklozen die worden geweerd of uitgeschreven uit de grote steden kunnen dus nergens naar toe. Net als in de Middeleeuwen, toen landlopers aan de stadspoort geweerd werden. Met de steeds verdergaande decentralisatie van wetgeving groeit het geïnstitutionaliseerde belang op lokaal niveau groepen te weren die een bovenmatig groot beroep doen op de voorzieningen en 'niets bijdragen' aan de lokale gemeenschap. Dat kan haast niet anders omdat de lokale overheid financieel sterk moet blijven om een hoog voorzieningen- en serviceniveau aan te kunnen bieden aan minder kwetsbare groepen, gewone burgers, zeg maar. Mensen zonder werk, ex-gedetineerden, asielzoekers en andere kansarmen hoeven niet per definitie te rekenen op de vrijheid om zich te vestigen waar ze willen. Willem is dan ook geen uitzondering.

Twilight zone

Feit is dat er vele Willems rondlopen, daklozen die niet staan ingeschreven in een gemeente, en dus geen recht hebben op zorg, een uitkering en andere voorzieningen. Precies het tegenovergestelde van wat het Stedelijk Kompas, de nieuwe wetgeving, beoogt. Willem bewijst dat het nieuwe instrument, centrale toegang voor dak- en thuislozen in de grote steden, hem belemmert toegang te krijgen tot de maatschappelijke opvang en bijstand in meerdere steden. Hij beweegt zich in een twilight zone waar geen ander antwoord is dan hem te weren. Willem zal niet de eerste en de laatste zijn die dit overkomt. Hij snapte al niet zoveel van de wereld, maar nu is hij het spoor helemaal bijster.

Het Trimbos instituut maakte deze zomer opgewekt bekend dat het aantal daklozen in de grote steden is afgenomen. Het Stedelijk Kompas en zijn instrumentarium zijn op het eerste oog rationeel en goed. De grote steden zullen elkaar hiermee feliciteren, want er is geïnvesteerd in opvang, er is een kompas aange-reikt aan grote groepen daklozen. En die zijn beter af. De vraag wat er met de daklozen is gebeurd die niet in zo'n nieuwe opvang en integraal traject zitten, wordt niet gesteld. Er schuilt dan ook een groot gevaar in dit soort instrumenten voor de meest kwetsbare mensen. Zoals Willem. Hij staat nergens ingeschreven, kan geen aanspraak maken op zijn rechten en staat niet op de kaart, met uitsluiting als gevolg. Wij vermoeden dat verdergaande decentralisering van de verzorgingsstaat meer van dit soort onbedoelde uitsluiting zal genereren en dat die zich niet tot daklozen zal beperken. Gemeenten en rijksoverheid zullen ervoor moeten waken dat de toegankelijkheid van de verzorgingsstaat ook voor deze kwetsbare groepen gewaarborgd blijft.

Wij stellen uw reactie op prijs. Uw reactie kunt u sturen naar de redactie van de Herbergkrant: info@herbergkrant.nl

► (On)gehoord

Ziek van afschaffen dagloonregeling

De SP in Rotterdam maakt zich zorgen over de afschaffing van de dagloonregeling in die stad. Tot voor kort konden daklozen 15 euro contant per dag bij te verdienen. Onder de daklozen van Rotterdam bevinden zich nogal wat mensen die verslaafd zijn aan enige vorm van drugs. Vaak gebruiken zij deze drugs als zelfmedicatie. Met het geld dat zij verdienen, bijvoorbeeld met het vege van de straten, was het gemakkelijker deze drugs – op een eerlijke manier – te verkrijgen. Zonder geld geen drugs, waardoor deze mensen volgens de SP letterlijk ziek worden en weer afhankelijk van allerlei coaches en zorg. Bron: Rotterdam.sp.nl

► Anton Govers en hoe het verder ging

In de vorige Herbergkranten verhaalde dakloze Anton Govers over zijn jeugd in een klein Brabants dorpje als telg van een welgestelde familie. Over het internaat waar hij naar toe moest en waar hij zijn HBS-diploma behaalde. Hij vertelde dat hij dienst weigerde omdat hij tegen alle vormen van geweld was en over zijn veroordeling tot een gevangenisstraf van een jaar. We lazen hoe hij een

studie psychologie startte, deze afbrak, werk vond en naar de kunstacademie ging. We lazen hoe hij trouwde en vijf dochters kreeg. De vorige keer beloofde Anton dat hij in deel 3 van zijn memoires meer over zijn gezin zou vertellen, over zijn kunst, over hoe het verder ging na zijn 45ste levensjaar en over hoe hij dakloos werd. Het mag echter niet zo zijn. Anton heeft altijd geworsteld: met zijn leven, met

zijn werk, met het geloof, met zijn verantwoordelijkheden, met zichzelf en nu ook met zijn gezondheid. Deze zomer heeft Anton een beroerte gekregen. Hij is rechtszijdig verlamd en kan niet praten. Anton's Memoires deel 3 zijn voor onbepaalde tijd opgeschort. Redacteur en oud-collega Herold Brinkman bracht hem een bezoek in het ziekenhuis.

Keerzijde van de vrijbuitter

Anton voordat hij getroffen werd door een beroerte

Tragische confrontatie met je spiegelbeeld

Donderdag 5 augustus, een prachtige zomerse dag. En een bestemming met een goed gevoel. Op bezoek bij Anton in het Utrecht Medisch Centrum. Als ik ben aangekomen op de afdeling waar Anton wordt verpleegd, klampt de zuster me aan. "Hoe kent u Anton?" Als ik zeg dat ik een oud-collega ben en hem wil opzoeken, heeft de zuster gelijk een aanknopingspunt voor haar verdere zoektocht naar de ware Anton. Want de man die wij kennen als Anton Govers blijkt in het ziekenhuis Peter Veenstra te heten. Er gaan nog meer namen de ronde. Zijn ware identiteit blijkt een goed bewaard geheim.

Dat nu is het probleem waar de vrijbuitter Anton (zo kennen wij hem bij de krant en zo blijven wij hem noemen) mee kampt. In het ziekenhuis wordt hij liefdevol verpleegd. Maar voor verder herstel is meer nodig dan het UMC hem kan bieden. Hiervoor heeft hij nu revalidatie nodig. Het wrange is dat hij -noch de instanties om hem heen- zijn ware identiteit kan aantonen. Daarom kan hij niet naar het revalidatiecentrum voor dak- en thuislozen op de Veluwe. Waar de zorg door artsen in het ziekenhuis wordt gewaarborgd door de eed van de dokter, is het kennelijk niet zo dat de revalidatie van Anton hierdoor mogelijk wordt. Het gevecht van bureaucratie met de vrijbuitter.

Na het gesprek met de dienstdoende zuster wil ik naar Anton. De kamer is steriel; geen kaarten, bloemen of tekenen van ander contact met de buitenwereld. Een appel en een mandarijn getuigen nog van de fruitmand die hij kreeg van de redactie van de Herbergkrant. Ernaast ligt een bijbel. Samen met drie andere mensen die in stilte lijden en vechten ligt Anton op de kamer van het UMC.

Een gratis krantje ligt naast zijn hoofdkussen. Anton ligt uit te rusten van de therapie die hij elke ochtend volgt. "Hij was net nog wakker", zegt de Surinaamse dame naast hem. Anton slaat inderdaad zijn ogen op. Zijn blik is indringend als hij mij aankijkt. Hij geeft een opval-

lend ferme handdruk. Hij is ontdaan van het plotselinge bezoek. Kennelijk heeft de geliefde vrijbuitter geen bezoek gehad sinds hij in het UMC werd opgenomen. Hij richt zijn hoofd op bij alles wat hij wil vertellen. In een staccato van de zin die hij bedoelt uit te spreken hoor ik ja-ja, ja-ja-ja-ja, jaa-ja-ja. Ik leg uit dat ik dit niet begrijp en slaat Anton zijn ogen neer. Hij begrijpt het wel, dat zie je aan zijn oogopslag. Het is het gevecht van de geest met afasie. Hij heeft niet meer het vermogen om te praten. We proberen het met een schrijfblok, dat ik voor hem kocht in de kiosk van het ziekenhuis. Omdat hij nog kan lezen, denk ik dat het voor ons 'gesprek' handig is om te communiceren via dat schrijfblok. Anton gooit met een schrikbeweging het blok aan de kant. Angst is ineens de grote boosdoener. Anton blijkt enorm bang om te communiceren. Ik kan het niet doorgronden.

Anton pakt nog een paar keer het schrijfblok, maar telkens, na een paar onsamenvangende woorden op het papier, staakt hij de poging. "Ben je ergens bang voor?" Waarop Anton "ja, jaa" zegt. Wat dat betekent, weet alleen hij.

Bij het afscheid pakken we elkaars hand. Tranen vloeien over het gezicht van deze man. Triest om te zien dat de vrijbuitter wordt gevloerd door het leven. Het goede gevoel van deze ochtend stroomt weg met de tranen van Anton.

Wij stellen uw reactie op prijs. Uw reactie kunt u sturen naar de redactie van de Herbergkrant: info@herbergkrant.nl

Wilt u Anton een kaartje sturen? Het adres luidt:

**Peter Veenstra / Anton Govers
Utrecht Medisch Centrum
Afdeling 3-West-kamer 21
Heidelberglaan 100
3584 CJ UTRECHT**

Cristien's Tips

Cristien, Herbergbewoonster

De gemiddelde lengte van een vrouw bedraagt 167 centimeter. De gemiddelde overige maten (borsten-taille-heupen): 94-74-102 centimeter. De gemiddelde lengte van een mannequin bedraagt 182 centimeter. En haar overige maten: 86-58-86 centimeter (bron: www.cijfers.net). Gooi je al die afmetingen allemaal door mekaar en doe je het zo ongeveer maal twee keer min B plus de wortel uit B-kwadraat min viermaal A maal C gedeeld door tweemaal A, dan heb je ongeveer de afmetingen van Cristien. Want Cristien is niet gemiddeld. Transgenderist Cristien is bijzonder: lengte 180+ centimeter, en borsten, taille en heupen 120+. Kleren kopen gaat prima, de gemiddelde kledingzaak heeft wel een afdeling grote maten. Damesschoenen kopen als je maat 46 hebt, wordt iets moeilijker. Maar Cristien kwam naar de Zwolse Melkmarkt, zag en overwon: bij Schuurman Schoenen slaagde ze meteen! Mooie, sierlijke, rode pumps met een hakje. En ze lopen nog lekker ook, volgens Cristien!

column ► Joop van Ommen

De jeugd heeft de toekomst, zeggen we altijd. Maar we moeten er wel voor waken dat dat zo blijft. Jongeren gaan tegenwoordig steeds makkelijker over tot leven op straat. Kijk, tegenwoordig gebruiken ze spul waarmee je maar door kunt blijven gaan. Van die vuiligheid die je kracht geeft tot je er half dood bij neervalt en in de goot belandt. En ondertussen doe je dingen die je in je normale doen nooit had gedaan en die je je later helemaal niet meer kunt herinneren. Soms schrijven ze me uit de gevangenis dat ze het heel anders gaan doen als ze vrij komen. Maar als ze nog maar een dag op straat zijn krijgt dat duiveltje ze weer in hun greep en zijn ze weer terug bij af. Dat moeten we zien te voorkomen.

Laatst zag ik op tv mensen die een project voor jongeren bedacht hadden waardoor ze van de straat af waren. Ze deden of ze het buskruit hadden uitgevonden, maar het is helemaal niet nieuw. Dertig jaar geleden organiseerden wij al het Zomersport-spektakel, met allerlei activiteiten voor kinderen van wie de ouders het geld niet hadden om op vakantie te gaan. En nog eerder, in mijn eigen jeugd, liepen we vanuit de katholieke kerk aan de Zwolse Roggestraat naar Herfte, dat was iets van vijf kilometer. En daar werden ook allerlei activiteiten georganiseerd. Als we thuis kwamen hoefde mijn moeder ons alleen maar om te duwen en dan sliepen we als een roos. Te moe om de boel op straat onveilig te maken. Maar ja, elke keer als het geld op is, stoppen zulke projecten weer. Dat is jammer. Als een kind op de een of andere manier ontspoord, sturen ze hem vaak naar een internaat. Maar als ze ergens leren hoe het niet moet, is in de bajes of in een internaat. Ze gaan erin omdat ze een zakje snoep jatten, maar ze komen er uit en ze kunnen een bank beroven. Zulke cursussen krijg je niet op een universiteit. Je moet jongeren zo lang mogelijk uit de bajes en uit een internaat houden.

In Zwolle heb je het project Take Off, dat streeft naar een eigen plek voor zwerfjongeren. Jenny Kamps van Take Off is iemand die je dag en nacht kunt bellen als je met een jongere zit die nergens heen kan. Zij heeft het hart op de goede plaats en verstand van zaken. Ze is al bezig om iets te regelen terwijl je haar nog aan de telefoon hebt. Overall heeft ze adresjes waar die jongeren terecht kunnen. Zoiets is heel belangrijk. Er is een tijd geweest dat Take Off bijna wegbezuinigd werd. Dat wordt dan bepaald door managers in hun torentje die zich niet met de doelgroep bezig houden, maar alleen maar met geld. Ik heb vaak problemen gehad met allerlei officiële hulpverleningsinstanties, maar dat was dan nooit met de mensen op de werkvloer, maar met de lui die over het geld gingen. Die dachten dat ik aan hun portemonnee kwam. De mensen die het uiteindelijke werk doen zijn vrijwel altijd lieve mensen met hetzelfde doel als ik. Maar we zijn nu weer afhankelijk van wat dat rechtse zootje in Den Haag ervan gaat bakken. Je moet er rekening mee houden dat de mensen waar ik me druk om maak, niet meer vooraan lopen. Er breken zware tijden uit. Gelukkig duurt het niet lang, want als je het mij vraagt hebben we binnen een jaar weer verkiezingen.

Ondertussen moeten we er voortdurend voor blijven zorgen dat iedereen, ook jongeren, onderdak hebben. Ze kunnen natuurlijk in De Herberg terecht, maar van daaruit moeten ze ook een plek hebben. Als hier een hondje voor de deur loopt, kun je de dierenambulance bellen en die zorgt dat het beestje onderdak krijgt. Moeten we ons niet doodschamen als dat met mensen niet kan? De Herberg is een feit, maar we kunnen niet achteruit leunen. Er blijven altijd mensen die onze aandacht en zorg hard nodig hebben.

► (On)gehoord

Mediator moet overlast Sneek tegengaan

Met een mediator wil de gemeente Sneek de overlast door drugsgebruikende hangjongeren en verslaafde daklozen rond de Waterpoort tegengaan. Wethouder Jan Bargboer hoopt dat gesprekken tussen omwonenden en veroorzakers van de hinder tot verbetering zal leiden. De verschillende raadsfracties zien weinig in het voornemen en stellen een hardere aanpak voor. De kwestie sleept zich al jaren voort. Bron: Leeuwarder courant

project

kantoorinrichtingen

Katwolderweg 1
8041 AC Zwolle
Postbus 406
8000 AK Zwolle

Tel 038 - 4217417
Fax 038 - 4225003
Info@kvsbv.nl
www.kvsbv.nl

Altijd goed verzorgd

Wij zorgen goed voor u én uw gasten.
Of het nu gaat om een groot bedrijfsfeest of een intieme party:
wij verzorgen de catering en de hele entourage er omheen tot in de puntjes.
Sfeervol en heerlijk. Het enige dat u hoeft te doen is genieten!
Kijk op www.conradcatering.nl voor meer informatie.

ConradCatering

Compleet

Waterlelie 19 • 8043 NZ Zwolle • Tel 038 - 45 38 014 / 06 539 20 669
www.conradcatering.nl • info@conradcatering.nl

Wilt u adverteren in de Herbergkrant? Dat kan!

Adverteren in de Herberg-krant is aantrekkelijk qua prijs, én u steunt er de Herberg mee. Voor de tarieven neemt u contact op met de afdeling advertentie-verkoop. Hieronder de formaten en de aanlever-specificaties:

- Materiaal aanleveren als certified pdf, beelden 300 dpi, lettertypes ingesloten.
- Formaten:
  - 1/4 pagina: 125 x 190 mm
  - 1/2 pagina: 255 x 190 mm
  - 1/1 pagina: 255 x 387 mm
- Aanleveradres: advertenties@herbergkrant.nl

ingezonden

Geachte redactie Herbergkrant

Als eerste mijn compliment voor uw eerste krant. In het verleden heb ik als lid van een cliëntenraad het volgende punt aangehaald. Als dakloze ben je – heel misschien door eigen schuld, maar vaak niet – alles kwijt geraakt. Familie, vrienden en je houvast in onze maatschappij. Sommigen hebben nog een maatje die over hen waakt, nooit bedriegt, liefde geeft en een doel in het leven: een hond. Het onbegrip over deze situatie en de regelgeving houden geen rekening met deze laatste strohalm in het leven. En het is heel begrijpelijk dat men opvang weigert als hun maatje niet mee mag. Mijn wens is dat naast de opvang van daklozen er ook een opvang is voor hun hond. Naast dat een asiel te duur is, is de afstand vaak te groot om zijn of haar hond te bezoeken. Als bij de Herberg een opvang komt voor hun hond kunnen we deze groep daklozen ook een dak bezorgen. Dat in slaapzalen geen dieren mogen is begrijpelijk, maar er moet een oplossing zijn. Misschien is mijn wens een actiepunt voor jullie krant. Eventueel over dit punt een artikel schrijven maakt al begrip. Mijn ervaring in onze maatschappij is dat bij problemen men eerder ingrijpt voor een dier dan een mens, en lijkt het dat een dier meer rechten heeft. Ik weet hoe makkelijk het is om dakloos te worden en weet wat voor hen de binding met hun hond is.

Jan Betram, Ommen
Lid Cliëntenraad RIBW IJssel-Vecht, regio Zuid-Oost

NASCHRIFT:

Beste Jan,
Goed punt. In een volgende Herbergkrant zullen we hier aandacht aan besteden.

De Herbergkrantredactie.

Lili en De Herberg

Een jaar geleden kwam ik terecht bij De Herberg. Via een open sollicitatiebrief reageerde ik op een functie en kreeg die als huishoudelijke ondersteuning, eenmaal per week. Ik begon bij de oude Herberg en ben toen meeverhuisd naar de nieuwe. Het was een hele verandering die ik heb meegemaakt. Ik zal er goede herinneringen aan overhouden, ik had goede contacten met

de bewoners, met wederzijds respect. Per 1 juli ben ik weg bij De Herberg en dat vind ik niet fijn omdat ik een band heb kunnen creëren met de bewoners. Ik zal ze missen. Niet uit het hart, wel uit het oog. Een citaat van mij: 'Je bent dakloos als je het wilt blijven. Vecht voor jezelf want een ander doet dat niet voor jou. Weet dat ik altijd aan jullie zal denken. En als ik een wens zou mogen doen, zijn jullie nooit meer dakloos.'

Lili Ubro.

Wij stellen uw reactie op prijs. Uw reactie kunt u sturen naar de redactie van de Herbergkrant: info@herbergkrant.nl

Woerden vangt daklozen op

*In het buitengebied van Woerden komt een opvanglocatie voor dak- en thuislozen. De komende vijf jaar worden er twintig stacaravans en een beheerplek gerealiseerd. Het is in het buitengebied omdat de mensen die worden opgevangen de voorkeur geven aan opvang in een prikkelarme omgeving. Wethouder Ypma (Welzijn) van de gemeente Woerden: „De Heem kiest ervoor om de units zo te plaatsen dat ze in het landschap passen. Vooraan op het perceel legt de stichting een moestuin aan. Alles wordt goed afgestemd op de doelgroep die hier komt wonen.” De reacties van de omwonenden zijn volgens de gemeente positief.
Bron: Reformatorisch Dagblad*

Puzzel 03 Woordzoeker

D H I E I T A U L A V E Q J S
H A L U W D R O O W R O O V T
E J K L B O M E Y P S L C V U
R A P L Z N O N G E H O O R D
B U S Z O M E R Y I V A L W E
E X T O N Z D G D B A C U K N
R C R L N M E N E Z S H M T T
G Z A T E D B N U R O T N D E
M S A P S R E P O K R E V Z N
F O T O C K L R A P G R K X D
O A K R H A E M D A V K P E A
T M R T I K I T K A K A Q Y R
A W A R J M D J Y L K N N P J
Y N N E N E I N I P O T D G U
B M T T V W G G M G Z I P H C

ACHTERKANT	REGENBUI
ARMOEDEBELEID	STRAATKRANT
COLUMN	STUDENTEN
DAKLOZENOPVANG	TEKST
EVALUATIE	VERKOPERSPAS
FOTO	VOORWOORD
HERBERG	WIJKAGENT
ONDERDAK	WOORDZOEKER
ONGEHOORD	ZOMER
OPINIE	ZONNESCHIJN
PORTRET	

De oplossing van de puzzel in Herbergkrant nr. 2:
Er moet een potje thee gezet.
Ik moet de vetplant water geven.
Vanavond ga ik vroeg naar bed.
Ik heb een druk en lastig leven. (N.N.)

interview ► Directeur Eddy Veenstra, Woningstichting SWZ

'Als het over dakloosheid gaat, zijn de woningcorporaties bij uitstek de instanties die zich daarmee moeten bemoeien', zegt directeur Eddy Veenstra van woningstichting SWZ Zwolle. 'En dat hebben we dan ook gedaan. Niemand hoeft in deze regio meer op straat te slapen. Maar nu is het tijd om ook de uitstroom van De Herberg goed te regelen.'

Veenstra was al betrokken bij De Herberg voordat De Herberg De Herberg heette. En hij speelde een belangrijke rol bij het samenbrengen van de negen woningcorporaties die De Herberg mogelijk hebben gemaakt. 'Op een bepaald moment hebben wij onze verantwoordelijkheid genomen', vertelt de bevoegen en tegelijkertijd nuchtere directeur. 'Ik vind dat wij een taak hebben op het gebied van leefbaarheid. Het is aan ons om de randvoorwaarden te creëren. Woningcorporaties hebben geen enkel excuus om niet iets voor dak- en thuislozen te doen.' Die plicht moet je volgens Veenstra niet als iets negatiefs zien. 'We doen iets voor de daklozen en we hebben bijvoorbeeld ook een vrouwenopvang gerealiseerd. Die sociale betrokkenheid vormt juist de uitdaging, daarvoor werk je volgens mij bij een woningstichting.'

Geen incidenten

Negen woningcorporaties in Zwolle en de regio zorgden er samen met de RIBW en de gemeente Zwolle voor dat De Herberg tot stand kwam. 'Het is fantastisch hoe deze unieke dak- en thuislozenopvang is gerealiseerd en hoe die in Holtendoorn is onthaald. We hebben nog nauwelijks incidenten gehad in de omgeving, dat is heel belangrijk. Ik denk dat de gemeente daar een prima rol in speelt en heeft gespeeld, ook in het locatieonderzoek en bij de gehele totstandkoming van De Herberg. Dat mag wel eens gezegd worden.'

Volgende stap

Dat De Herberg er nu staat en draait, betekent volgens Veenstra niet dat er achteruit geleund kan worden. 'De condities liggen er en die moeten uitgebouwd worden. Er is een prima basis gecreëerd om goede langjarige inhoudelijke en financiële afspraken te maken voor de komende jaren. Er mag wel wat tegenover de financiering staan, en dat betekent dat er resultaatafspraken, ook over de uitstroom gemaakt gaan worden. Zodat we blijvend kunnen waarmaken dat niemand tegen zijn of haar wil op straat staat.' Een ongewenste ontwikkeling is volgens Veenstra dat er veel jongeren in De Herberg zitten. 'Daar is het klimaat niet naar. Jongeren moeten zo snel mogelijk doorstromen, anders komen ze in een negatieve spiraal terecht. Dat betekent dat we voor specifieke woon- en begeleidingsvormen moeten zorgen. Dat is wat mij betreft een zeer belangrijk punt.'

De instroom van De Herberg is goed geregeld:

niemand op straat

'Nu is het zaak om de uitstroom onder de loep te nemen'

Bijzonder

'We moeten er daarnaast voor zorgen dat De Herberg minder van specifieke mensen afhankelijk wordt. De realisatie van de opvang is tot stand gekomen door de tomeloze inzet van bepaalde personen, maar het moet ook kunnen draaien zonder de invloed van Joop van Ommen, of van bepaalde anderen. Daarom zijn langjarige contracten en afspraken nodig. We zijn de pioniersfase voorbij, nu volgt als het ware de losmaakfase waarbij de uitstroom in goede banen moet worden geleid. Maar het is wel heel belangrijk dat de organisatie niet institutionaliseert. We hebben met z'n allen iets heel moois en unieks neergezet en De Herberg moet bijzonder blijven. Daar moeten we met z'n allen voor zorgen.'

Wij stellen uw reactie op prijs. Uw reactie kunt u sturen naar de redactie van de Herbergkrant: info@herbergkrant.nl

Woningstichting SWZ Zwolle maakt De Herberg samen met de volgende woningcorporaties mogelijk: Beter Wonen Vechtdal in Hardenberg, Woonconcept Meppel, SallandWonen Raalte, Wetland Wonen Vollenhove, Woningstichting Vechthorst Dalfsen, Beter Wonen IJsselmuiden, Woningstichting Openbaar Belang Zwolle en deltaWonen Zwolle.

Uit het Jaarverslag van Woningstichting SWZ: 'In 2009 is De Herberg gerealiseerd. Vlak voordat een lange, koude winter intrad, hebben de bewoners hun nieuwe opvang in gebruik genomen. Meteen vanaf het begin waren de daklozen zeer tevreden. Een enkeling had wat moeite met aarden. Opeens warme voeten en een schone douche in een gebouw met muren; dat is niet niks voor mensen die gewend waren om te 'kamperen' achter een sporthal. Gezamenlijk zijn corporaties vanuit de regio verantwoordelijk voor de realisatie. De kosten voor de realisatie van het gebouw bedroegen 2.179.000 euro. Aan de daklozenopvang worden prestatieafspraken gekoppeld. De bijdrage in de exploitatie bedraagt 163.000 euro. De burens van De Herberg maken deel uit van een begeleidingscommissie die de leefbaarheid volgt. Zij gaven in de eerste bijeenkomst aan 'niets te merken van De Herberg'.

portret ► Fati

Al jaren zwevend tussen verleden en toekomst

De geschiedenis die wij kennen van Fati, startte op 1 juni 2008. Toen zat hij uit de vijver voor het Zwolse stads-kantoor te drinken. Joop van Ommen werd gebeld en Fati werd opgevangen in De Herberg. Sindsdien slaapt en eet hij daar. Hij heeft geen cent: voor kleding en persoonlijke verzorging is hij afhankelijk van giften. Wat er vóór 1 juni 2008 met hem gebeurd is, weet niemand, Fati zelf misschien ook niet meer. Hij is in de war. Hij spreekt een paar woorden Engels: "Joep", dat is Joop, en "roken", dat zegt hij waarop Joop hem dagelijkse vijf euro geeft voor een pakje shag.

En verder lacht hij en roept hij voor-namelijk onverstaanbare woorden. Komt hij uit Somalië? Een tolk kon hem niet verstaan. Hoe oud zou hij zijn? Wat heeft hij meegemaakt? Instanties houden zich al langere tijd met Fati bezig. Het effect is nog niet merkbaar. De wegen der beleidsuitvoerders zijn ondoorgrondelijk. Wat zal er van Fati worden, en vooral: wanneer? Hoe lang blijft Fati nog zweven in Niemandland op de grens tussen zijn verleden en zijn toekomst? De Herbergkrant houdt u op de hoogte.

gedicht ► Han van Zuidam

Een glimlach van een kind

Doet je beseffen dat je wordt bemind

Je leeft

Je beweegt

Tot in lengte van dagen

Als het niet te erg is mag je soms

iemand plagen

Maar..... Pluk de dag

Als het mag

Al eet je een appel uit de boom

Het houd je in toom

Morgen weer een dag

Van traan en lach

Als het mag.

Als het mag ben je blij

Het leven is oh zo mooi

Al is het om je heen soms een

grote zooi

Verbeter de wereld begin bij je zelf

Wellicht zullen anderen dat dan ook
gaan doen

Het is niet alleen de poen

Waar het om gaat

Maar ook hoe ga je om met elkaar

Laat een ander ook maar leven

Zoals hij wil

Houdt is op met dat zware getil

Dat is ook nog eens slecht voor je rug

Misschien kom ik daar later nog eens
op terug

Han van Zuidam

interview ► Alwine Barones de Vos van Steenwijk

Bestrijd armoede met cultuur.

Vanuit deze gedachte van priester Joseph Wresinski vindt jaarlijks op 17 oktober de Werelddag van verzet tegen armoede plaats.

Vanuit die gedachte is ook de Joseph Wresinski Cultuur Stichting opgericht. Hier krijgen mensen de kans hun verhaal van armoede te vertellen op een poëtische, toegankelijke manier. Zoals het theaterstuk "Lazarus?" dat vanuit de Zwolse WRZV-hallen een tournee door Nederland maakte. Alwine Barones de Vos van Steenwijk is oprichtster van de stichting. Zij was diplomate en presidente van de internationale beweging ATD Vierde Wereld tegen armoede, en werkte jaren met Père Joseph samen.

Hoe bent u betrokken geraakt bij Père Joseph?

'In de jaren '60 was ik Eerste secretaris in diplomatieke dienst in Parijs. Ik las een artikel over Père Joseph en zijn strijd tegen de armoede en ik dacht: armoede? Als dat bestaat wil ik dat zien. Ik ging naar de plek die in het artikel werd aangeduid. En daar sta je ineens, in een kamp met meer dan 200 arme, Franse gezinnen die thuisloos waren geraakt. En daar stond die priester. "Wat komt u hier doen?" vroeg hij. "Ik weet het niet", zei ik. Het was zo'n plek waar je óf direct vandaan holt en nooit meer terug wilt komen, óf je blijft en gaat meedoen. Ik deed het laatste. Het was niet de plek, het was die priester in een simpele soutane, die daar op een ijsskoude winterdag temidden van die misère stond, die mij onontkoombaar voorkwam.

Wat voor iemand was Père Joseph ?

'Hij was een immigrantenzoon die onder heel arme omstandigheden is opgegroeid. Als klein jochie diende hij de mis in een klooster om een ontbijt en paar centen voor het gezin te verdienen. Een gelovig gezin bekostigde zijn opleiding aan het seminarie. Toen ik hem leerde kennen, lagen in het kleine barakje dat zijn pastorie was links en rechts stapeltjes tweedehands boeken. Hij las en hij las en hij las. Zijn hele leven heeft hij kennis op willen doen. Hij heeft nooit iemand de les gelezen, hij deed gewoon heel bescheiden wat hij dacht dat hij moest doen. Zijn bisschop had hem gevraagd of hij aalmoezenier in het armenkamp wilde worden, maar hij zei: "als ik het doe, wil ik er wonen, van dat kamp mijn parochie maken." En toen zette hij er, naast een kapel, een bibliotheek neer, middenin de modder. "Geef ze cultuur",

zei hij. "Je moet ze zelf laten lezen en denken. Zodat ze mondig en onafhankelijk worden. Cultuur is een wapen tegen armoede."

En toen?

'Ik vroeg hem wat ik kon doen, en hij zei: "je moet gaan studeren". Volgens Père Joseph zouden we veel aan sociale wetenschappers hebben. Want het was in de jaren '60. Als (overheids)instanties in die tijd een probleem hadden waar ze niet uitkwamen, schakelden zij een socioloog in. Die namen ze veel serieuzer dan een kleine plattelandspastoor die om aandacht voor armoede vroeg. Dus toen ben ik op zoek gegaan in universiteiten. Met Père Joseph richtten wij een groepje wetenschappers op en wij gingen in andere West-Europese landen kijken hoe het met armoede gesteld was en wat daartegen werd ondernomen. Wij schreven, Père Joseph gaf een nieuwsblaadje uit, in het daklozenkamp ontwikkelde hij steeds meer culturele activiteiten: theater met de jon-

geren, een kleuterschool, een cultureel centrum. En het werkte. We kregen steeds meer bekendheid met de door Père Joseph opgerichte Vierde Wereld Beweging tegen armoede en uitsluiting, men besepte steeds vaker dat hij een werkelijk probleem op een nieuwe wijze aanpakte.

U hebt dus ook veel voor Père Joseph kunnen betekenen?

Zo zou ik het niet zeggen. Mijn manier van werken heeft een zeker stempel op de gang van zaken gelegd. Op een Ambassade ben je gewend met "hogere rangen" om te gaan, een minister te bellen. toen Père Joseph opperde dat we eens naar de armoede in Nederland moesten gaan kijken, belde ik mevrouw Klompé. Ik kende haar een beetje en ze was heel lief. Toen ik haar over Père Joseph vertelde, regelde ze meteen een reis voor ons. Verder ben ik al heel vroeg voorzitter geworden van internationale Vierde Wereld Beweging. En dat ben ik jarenlang gebleven. Dan

moest ik naar de Europese Commissie, of naar de VN in New York, waar wij, in naam van Père Joseph, een consultatieve status hadden verworven. Dan belde ik vaak 's avonds Père Joseph om te zeggen dat ik een voet tussen de deur had bij een instantie en of ik het wel goed had gedaan. En dan had hij altijd goede raad: "wees voorzichtig", of "laat maar lekker lopen" of "denk vooral aan dit of dat...". Hij gaf me altijd een ongelukkig veilig gevoel. Toen hij stierf was ik dan ook totaal leeg. Wat nu? Maar ik moest de volgende dag meteen weer aan de gang. Dat heeft me wel enorm geholpen. Ik moest doorgaan met spreken in publiek, maar ik ging het anders doen dan voorheen. Ik sprak alleen nog maar over Père Joseph, over het door hem achtergelaten erfgoed. En ik geloof dat men steeds meer naar hem is gaan luisteren. Daardoor hebben we van de Verenigde Naties erkenning kunnen krijgen voor de 17de oktober als internationale Werelddag van verzet tegen extreme armoede. Maar als ik er niet was geweest, was er wel iemand anders geweest, met een andere soort van inzet. Iets groots had Père Joseph in ieder geval, met wie dan ook gedaan.'

Mist u Père Joseph erg?

'Ja. Hij bood veiligheid, hij liet ons vrij vanuit enkele heel simpele richtlijnen. Prioriteit aan de allerarmsten, er moest aandacht voor cultuur en liefde voor mensen zijn. Hij wist de dingen zo mooi en logisch te verwoorden. Joop van Ommen en Père Joseph hebben diezelfde vanzelfsprekendheid. Je hoeft ze nooit iets uit te leggen. Père Joseph zei altijd: "de laatsten zullen de eersten zijn, dat staat er toch niet voor niets!" En dan gaf hij al ons laatste geld aan één arme gezinsvader die nog dieper dan de anderen in de put zat. "Daar kan hij een vrachtautootje voor kopen zodat hij een handeltje kan beginnen", legde hij uit. "En hij krijgt het, omdat hij op dit moment het allerongelukigst van allemaal is." Voor hem was dat zo vanzelfsprekend. Net zoals de andere dingen die hij organiseerde. Voor de gezinsmoeders richtte hij niet alleen een wasserij in maar ook een beautysalon zodat ze eenmaal per week in het kamp een beautybehandeling konden krijgen. Een van de vrouwen die betere huisvesting had gekregen schreef hem: "Père Joseph, ik dank u voor al wat U voor ons heeft gedaan. Ik heb er zelf geen gebruik van gemaakt, maar U heeft ons onze eer teruggegeven."

Het gaat u en Père Joseph erom armoede met cultuur te bestrijden?

Ja. Armoede kan je met cultuur, met beschaving bestrijden. "Armoede maakt mensen tot slaaf", zei Père

Joseph, "kunst, literatuur, theater maakt mensen vrij". Daarom ben ik zo heel erg blij met de Joseph Wresinski Cultuur Stichting. Met gezinnen in de moeilijkste situaties worden er wondere dingen gedaan met theater en zang. Regisseur en scenarioschrijver Laurens Umans werkt precies in de geest van Père Joseph. Laurens luistert naar mensen in armoede, naar mensen die dak en thuis hebben verloren. Overal. Hij gaat oeverloos luisteren en gaat dan een scenario schrijven. En telkens als iets af is, vraagt hij aan de mensen of het klopt. En dat is altijd weer het geval. Dan wordt er tot in den treure uit het hoofd geleerd, gerepeteerd, geënceneerd. Want het moet geen amateurisme worden, maar kunst. En dat wordt het. Terwijl het voor een mens zonder thuis best wel moeilijk is om aan theater te werken. Zo vroegen wij ooit iemand die in eerste instantie ook mee zou doen, of hij misschien op tijd zou kunnen komen repeteren. Maar hij zei: "ik kom nergens vandaan, ik ga nergens heen, ik kan ook nergens op tijd zijn." We hebben tegen hem gezegd: kom maar als je er bent. Je bent altijd welkom.'

Wat wilt u bereiken?

'Je wilt dat er iets verandert. De blik van de samenleving moet veranderen, de mensen moeten veranderen. Maar in je eentje verander je niks, je moet het samen doen. En dan vooral met de mensen die in armoede leven. Niet óver ze praten, maar mét ze praten en dan vooral luisteren. En biedt ze cultuur aan. Ik weet dat je de wereld niet in één keer kunt veranderen. Maar als je hebt kunnen bijdragen aan een verandering in de manier van denken, dan is dat al heel wat. 17 oktober is wat mij betreft de rode draad. De Werelddag van verzet tegen armoede is niet van gisteren, die is van altijd. En het is een feest. We zouden kunnen huilen over alle armoede over de hele wereld, maar we kunnen ook feest vieren om het feit dat we er gezamenlijk, elk op eigen manier wat aan proberen te doen. En dat is wat we op deze dag willen doen.'

De Werelddag van verzet tegen extreme armoede vindt 17 oktober in Zwolle plaats naast De Herberg. Het programma is nog niet bekend, maar dat de dag boordevol cultuur zit is uiteraard vanzelfsprekend. In de volgende Herbergkrant meer informatie. Het toneelstuk Lazarus van de Joseph Wresinski stichting is wegens succes geprolongerd! Kijk voor de agenda op www.wresinskicultuur.nl

Joseph Wresinski

In 1956 werd Joseph Wresinski (1917 - 1988) als priester benoemd in het daklozenkamp van Noisy-le-Grand nabij Parijs. Hij leefde er samen met meer dan 200 gezinnen zonder toekomstperspectief. Als kind in een migrantengezin had hij armoede aan den lijve ondervonden en hij beloofde dat hij 'zijn' volk zou brengen naar alle instellingen waar nagedacht en beslist werd over de toekomst van de mens: het Elysée, het Vaticaan, de Verenigde Naties. In 1957 gaf hij de aanzet tot het ontstaan van een Beweging van de armsten, die hij later het volk van de Vierde Wereld noemde. De Beweging wil de uitsluiting doorbreken die het gevolg is van extreme armoede. Op 17 oktober 1987 kwamen op het Mensenrechtenplein te Parijs ruim honderdduizend mensen samen om er de Gedenksteen ter ere van slachtoffers van hongersnood, uitsluiting en geweld, in te huldigen. Nederlandse vertaling van de tekst op de steen:

Op 17 oktober 1987

zijn verdedigers van de rechten van de mens en burgerlijke vrijheden uit alle landen op dit plein samengekomen.

Zij hebben hulde gebracht aan de slachtoffers van hongersnood, onwetendheid en geweld.

Zij hebben hun overtuiging uitgesproken dat uiterste armoede geen noodlot is.

Zij hebben zich solidair verklaard met allen die, waar ook ter wereld, een gevecht leveren om uiterste armoede te beëindigen.

Waar mensen gedoemd zijn in armoede te leven, worden de rechten van de mens geschonden.

Het is onze dure plicht ons aaneen te sluiten om die rechten te doen eerbiedigen.

Père Joseph Wresinski

volg de Herbergkrant op Twitter!

twitter

twitter.com/daklozennieuws

(On)gehoord

Meer grip op daklozen IJsseldelta

Alle dak- en thuislozen in IJsseldelta in 2014 in een hulpverleningstraject, dat is de ambitie van de gemeente Zwolle. Daarbij moet 95 procent van de daklozen gehuisvest zijn en voor 60 procent dagopvang geregeld zijn. Voorwaarde is wel dat ze bekend zijn bij de hulpverleningsinstanties. Met deze nieuwe koers ligt de lat een stuk hoger dan drie jaar geleden. Zwolle werkt sinds 2007 met een 'Stedelijk Kompas', dat het aantal huisuitzettingen en overlast door daklozen moet verminderen. De resultaten zijn moeilijk meetbaar, maar de huidige aanpak werkt. Deze is alleen te veel gericht op alleen Zwolse daklozen, terwijl het aantal in de regio blijkt te groeien. Daarom is een regionale aanpak en een hoger ambitieniveau noodzakelijk, vindt het Zwolse college.

(On)gehoord

Bar voor dakloze alcoholisten succesvol

De controversiële manier waarop Amersfoort zwervers aanpakt, blijkt succesvol. Van de 25 daklozen wonen er zeven onder begeleiding, sinds de alcoholverslaafden een eigen bar in de stad hebben gekregen. De gratis biertap lokt veel daklozen, die in de zuipkeet ook de mogelijkheid hebben om te eten en douchen. Bovendien krijgen ze medische begeleiding. De Amersfoortse zwervers kregen een knipkaart, waarmee ze elke anderhalf uur een biertje konden kopen, met een maximum van tien glazen per dag. Eén glas bevat een halve liter bier. Critici denken dat het alcoholgebruik onder zwervers alleen maar zal toenemen. Bron: waarmaar.nl.

Achter de schermen van de krantenverkopers

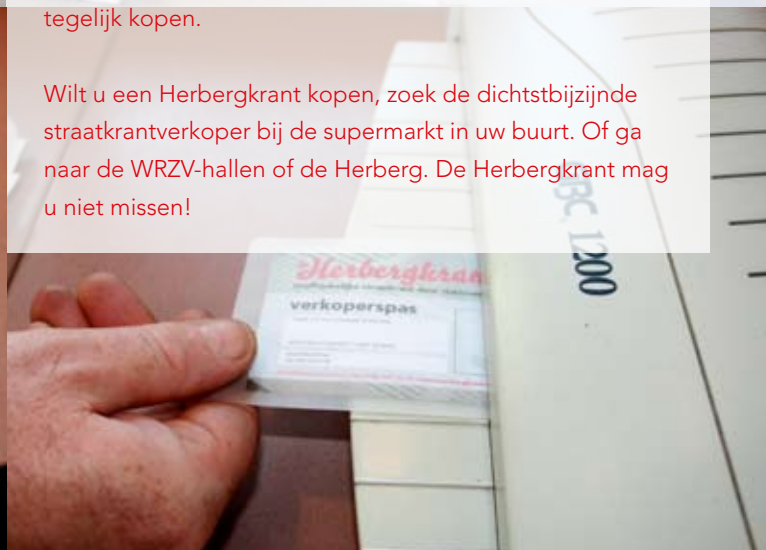

Het distribueren van een krant als de Herbergkrant is een vak apart. Het is niet een kwestie van een stapel kranten in zoveel mogelijk winkels leggen. Het is ook niet een kwestie van even een mailing versturen naar potentiële verkopers en kopers. Nee, het verspreiden van de Herbergkrant is echt degelijk, ouderwets en ambachtelijk mensenwerk.

Met behulp van mond-tot-mond-reclame brengen de krantenverkopers elkaar onderling op de hoogte van de mogelijkheid om Herbergkranten te verkopen. Nieuwe Herbergkrantenverkopers gaan met twee pasfoto's naar Arie in de WRZV-hallen. Arie maakt met één foto een officiële verkoperspas. De andere foto is voor het archief, waarin onder andere naam en verkooppunt worden vermeld. Vervolgens kunnen de Herbergkrantenverkopers Herbergkranten kopen voor 50 cent per stuk. Sommigen kopen er vijf, anderen kopen er vijftientig. De kranten worden verkocht voor € 1,50 of voor wat men kwijt wil.

En het gaat goed met de werving van nieuwe Herbergkrantenverkopers en de verkoop van de Herbergkranten. De straatverkoop verloopt prima en het leuke is dat er ook scholen en organisaties zijn die een aantal exemplaren tegelijk kopen.

Wilt u een Herbergkrant kopen, zoek de dichtstbijzijnde straatkrantverkoper bij de supermarkt in uw buurt. Of ga naar de WRZV-hallen of de Herberg. De Herbergkrant mag u niet missen!

De volgende Herbergkrant verschijnt ca. 16 oktober!!!

de Herbergkrant

Aan deze krant werkten mee: Herold Brinkman, Arie Steenberg, Stefan Mulder, Cristien van Heugten, Han van Zuidam, Joop van Ommen, Peter Dees / Gerda Kramer – ZinOntwerpers, Marijke Mosterman – Magnolia Journalistieke producties. Met dank aan de adverteerders, de inzenders en C!FAS B.V. Meppel. Contact (redactie, adverteerders en overig): info@herbergkrant.nl / tel. 038 - 4653244 / www.herbergkrant.nl